

Martova pole

Východního Pruska

Východní Prusko je ráj pro milovníky vojenské historie, hustota zdejších opevněných linií nemá v Evropě příliš konkurence. Oblast byla už ve středověku několikrát svědkem polsko-křížáckých válek, ale těmi se teď zabývat nebudeme. V krvavých řežích se tu však bojovalo i během první a druhé světové války. Stopy po nich najdeme prakticky na každém kroku.

Vté době na světě neexistovala snad žádná oblast, která by byla opevněna hustěji než Východní Prusko, přes které doslova křížem krážem vedly linie bunkrů. Je to mimochodem důkaz pro tvrzení, že na rozdíl od všeobecně rozšířeného názoru i Němci stavěli ve své době na svém území obrovská a nákladná opevnění.

Východní Prusko po druhé světové válce připadlo dílem Polsku, dílem SSSR. Jeho část kolem dnešního Kaliningradu (dříve Královec – Königsberg, založený českým králem Přemyslem Otakarem II.) patří Rusku jako enkláva uvnitř Evropské unie.

VÁLEČNÉ HŘBITOVY, MÍSTA ZBYTEČNÉ SMRTI

O tom, že zdejším krajem se mnohokrát přehnal válečný ryk, svědčí také řada starých a udržovaných vojenských hřbitovů. Ty připomínají hlavně několik velkých ruských, ale i německých ofenzív v první světové válce.

Obrovský a velmi emotivně působící válečný hřbitov se rozkládá na výšině nad jezerem Swiecajty jen dva kilometry od města Wegorzewa. Tráva na hřbitově je sice pečlivě sečená a velký dřevěný kříž citlivě udržovaný, ale některé náhrobky se už rozpadávají a nápisy či jména na nich jsou jen těžko patrná. Jsou to většinou náhrobky padlých Rusů. Kupodivu z těch, které jsou zachovalé, vyplývá, že němečtí vojáci tu umírali ještě v roce 1919 nebo dokonce později. Zda se jednalo o příslušníky intervenčních oddílů, kteří například v roce 1920 bojovali proti komunistické diktatuře v nepříliš vzdáleném Pobaltí, byli tam raněni a zemřeli po převozu do místních východopruských lazaretů, se však bez přístupu do německých archivů nedá zjistit.

ZAKÁZANÉ BUNKRY I VELKÉ TVRZE

V oblasti Východního Pruska, přesněji Mazurských jezer, se dochovaly stopy

po opevnění ještě z dob císaře Viléma před začátkem první světové války. Některé plány na opevnění této nejvýchodnější německé enklávy pocházejí už z roku 1898 a v roce 1914 zde z mnoha bunkrů na linii Olsztyn – Pisz – Elk vítala

ruské vojáky zničující palba. Nejednalo se ovšem jen o velké forty, považované za pilíře obrany Pruska a za jakési vzory pro opevnění té doby, tedy 19. století.

Jedna z těchto velkých pevností je i Boyen, ležící v dnešním centru Giżycka.

Památek na strašná jatka je v kraji Mazurských jezer bohužel mnoho. Lesní hřbitov u Wegorzewa je jedna z nejpůsobivějších.